

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 25. aprīlī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Jānis Neimanis un Jautrīte Briede,

kolēģijas sēdē izskatījusi [..] un sabiedrības ar ierobežotu atbildību [..] (turpmāk kopā arī – Pieteikuma iesniedzēji) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 65/2025),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzēji lūdz Satversmes tiesu atzīt:

1.1. Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, ciktāl tā noteic parādniekam pienākumu iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) lēmums par nodokļa uzrēķinu ir apstrīdēts vai Dienesta lēmuma izpilde ir nodrošināta ar parādnieka mantas apķīlājumu, par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam un attiecībā uz Pieteikuma iesniedzējiem par spēkā neesošu no to pamattiesību aizskāruma rašanās brīža.

1.2. Maksātnespējas likuma 178. pantu, ciktāl tas kapitālsabiedrības valdes loceklim paredz atbildību par juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu, ja Dienesta lēmumus par nodokļa uzrēķinu ir apstrīdēts vai Dienesta lēmuma izpilde ir nodrošināta ar parādnieka mantas apķīlājumu, par

neatbilstošu Satversmes 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam un attiecībā uz Pieteikuma iesniedzējiem par spēkā neesošu no to pamattiesību aizskāruma rašanās brīža.

2. Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa noteic, ka parādniekam ir pienākums nekavējoties iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv kāda no šā likuma 57. panta pirmās daļas 5., 6. vai 9. punktā minētajām juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīmēm. Ja pastāv šā likuma 57. panta pirmās daļas 5. punktā minētā pazīme, parādniekam ir pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu gadījumos, kad nav noslēgta vienošanās ar kreditoriem vai nav ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 178. pantu par pienākuma šajā likumā noteiktajos gadījumos iesniegt juridiskās vai fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu nepildīšanu, ja šis parādnieka pienākums iestājas saistībā ar neizpildītām nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu saistībām, piemēro naudas sodu fiziskajai personai vai valdes loceklim no sešdesmit līdz divsimt naudas soda vienībām, atņemot fiziskajai personai vai valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz laiku no viena mēneša līdz pieciem gadiem vai bez tā.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemta pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Pieteikuma iesniedzēji jau iepriekš ir vērsušies Satversmes tiesā ar saturiski līdzīgu pieteikumu, lūdzot vērtēt Maksātnespējas likuma 57. panta pirmās daļas 5. punkta, ciktāl tas neparedz, ka gadījumā, ja nav izpildītas nodokļu, nodevu vai citu valsts noteikto obligāto maksājumu saistības, parādniekam piemēro juridiskās personas maksātnespējas procesu tad, ja parādnieks nav apstrīdējis saistību nodibinošo lēmumu, atbilstību Satversmes 92. panta pirmajam teikumam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam (pieteikums Nr. 14/2025). Satversmes tiesas 2. kolēģija izskatīja minēto pieteikumu un 2025. gada 11. februārī pieņēma lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu, jo no pieteikuma nebija gūstams apstiprinājums tam, ka tieši apstrīdētā norma radījusi Pieteikuma iesniedzējiem Satversmes 92. panta pirmajā teikumā un 105. panta pirmajā un trešajā teikumā ietverto pamattiesību aizskārumu.

Izskatāmajā pieteikumā nav mainījies faktisko apstākļu izklāsts, bet ir precizēts prasījums, proti, Pieteikuma iesniedzēji vairs neapstrīd Maksātnespējas likuma 57. panta pirmās daļas 5. punkta satversmību, bet lūdz vērtēt Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas un 178. panta atbilstību Satversmes 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam. Tāpat pieteikumā ir norādīti jauni argumenti par šo normu neatbilstību minētajam Satversmes normām.

Līdz ar to pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums ir mainījies pēc būtības un kolēģijai no jauna jāpārbauda tā atbilstība Satversmes tiesas likuma prasībām.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likuma atbilstību Satversmei. Pieteikumā apstrīdēta Maksātnespējas likuma normu satversmība. Līdz ar to pieteikumā ietvertais prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

6. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmo daļu konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikvienu personu, kura uzskata, ka viņai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas

neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt no Satversmes tiesas likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkta izriet prasība pieteikumā minēto uzskatu pamatot.

Atbilstoši Satversmes tiesas likumam personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja: pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētās pamattiesības, proti, apstrīdētā norma ietilpst konkrēto pamattiesību tvērumā; otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē ietvertās pamattiesības (sk. *Satversmes tiesas 2016. gada 23. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2016-02-01 5. punktu*). Ir jābūt tiešai saiknei starp personas pamattiesību aizskārumu un pieteikumā apstrīdēto normu (sk. *Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*).

6.1. Pieteikuma iesniedzēji uzskata, ka Maksātnespējas likuma 178. pants, ciktāl tas kapitālsabiedrības valdes loceklim paredz atbildību par pienākuma iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu nepildīšanu, ja Dienesta lēmumus par nodokļa uzrēķinu ir apstrīdēts vai Dienesta lēmuma izpilde ir nodrošināta ar parādnieka mantas apķīlājumu, aizskar tiem Satversmes 92. panta pirmajā teikumā, 105. panta pirmajā un trešajā teikumā un 106. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības.

6.1.1. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka jēdziens “aizskar” ietverts Satversmes tiesas likumā ar mērķi norobežot konstitucionālo sūdzību no *actio popularis* jeb sūdzības vispārības labā (sk. *Satversmes tiesas 2002. gada 22. februāra sprieduma lietā Nr. 2001-06-03 secinājumu daļas 2.4. punktu*). Personai jāsniedz ticams pamatojums tam, ka tiesību normas izraisītās nelabvēlīgās sekas rada tieši viņai pamattiesību aizskārumu (sk. *Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 22.1. punktu*). Turklāt jābūt tiešai saiknei starp personas pamattiesību aizskārumu un pieteikumā apstrīdēto normu (sk., piemēram, *Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*).

Apstrīdētais Maksātnespējas likuma 178. pants noteic tiesiskās sekas, kas iestājas fiziskajai personai vai valdes loceklim, ja nav izpildīts pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu. Tātad minētās tiesību

normas subjekts nav juridiska persona. Pieteikumā nav pamatots, kādā veidā Maksātnespējas likuma 178. panta iespējamā neatbilstība Satversmes 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam izraisītu tieši sabiedrībai ar ierobežotu atbildību [...] Satversmē ietverto pamattiesību aizskārumu.

Līdz ar to attiecībā uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību [...] pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 178. panta atbilstību Satversmes 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

6.1.2. Personai konstitucionālajā sūdzībā ir pienākums pamatot savu pamattiesību aizskārumu jeb pamatot to, ka tieši apstrīdētā norma rada tai nelabvēlīgas sekas (*sk. Satversmes tiesas 2016. gada 23. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2016-02-01 7. punktu*).

[...] līdz maksātnespējas administratora apstiprināšanai bijis sabiedrības ar ierobežotu atbildību [...] valdes loceklis. Pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 178. pantu, pret viņu [datums] tika uzsākts administratīvā pārkāpuma process par pienākuma iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu nepildīšanu. Tomēr [datums] sabiedrība ar ierobežotu atbildību [...] iesniedza tiesā maksātnespējas procesa pieteikumu, tāpēc uzsāktais administratīvā pārkāpuma process tika izbeigts. Ņemot vērā minēto, nav gūstams apstiprinājums tam, ka Maksātnespējas likuma 178. pants [...] ir radījis kādas nelabvēlīgas tiesiskas sekas un tādējādi radījis viņam Satversmē ietverto pamattiesību aizskārumu.

Līdz ar to attiecībā uz [...] pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 178. panta atbilstību Satversmes 92. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

6.2. Pieteikuma iesniedzēji norāda, ka Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa aizskar tiem Satversmes 92. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības, jo parādniekam ir noteikts obligāts pienākums iesniegt juridiskās

personas maksātnespējas procesa pieteikumu, kas savukārt rada apstākļus parādnieka likvidācijai un tiesībspējas zaudēšanai, kā rezultātā juridiskā persona administratīvajā procesā par Dienesta lēmuma atcelšanu vairs nevar īstenot tai garantētās tiesības uz taisnīgu tiesu.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 1. pantam maksātnespējas procesa mērķis ir veicināt finansiālās grūtībās nonākušā parādnieka saistību izpildi un, ja iespējams, maksātnespējas atjaunošanu, piemērojot likumā noteiktos principus un tiesiskos risinājumus. Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 26. panta otro daļu maksātnespējas procesa administrators nodrošina efektīvu un likumīgu juridiskās personas maksātnespējas procesa un fiziskās personas maksātnespējas procesa norisi un mērķu sasniegšanu. Savukārt Maksātnespējas likuma 26. panta trešās daļas 1. punkts citstarp noteic maksātnespējas procesa administratora pienākumu piedalīties tiesas sēdēs juridiskās personas maksātnespējas procesa lietās.

Pieteikuma iesniedzēji nav pamatojuši, kāpēc maksātnespējas procesa administrators nespētu nodrošināt efektīvu maksātnespējīgās juridiskās personas interešu pārstāvību. Arī Administratīvās apgabaltiesas [datums] lēmumā norādīts, ka nav pamata uzskatīt, ka, gadījumā, ja tiks ierosināts maksātnespējas process, maksātnespējas procesa administrators nespēs uzturēt pieteikumu. Turklāt, ja tiesa atzīst to par nepieciešamu, maksātnespējīgās komercsabiedrības valdes loceklis lietā var tikt izsaukts liecinieka statusā, lai dotu patiesu liecību par tam zināmajiem apstākļiem. Tas vien, ka juridiskajai personai tiek ierosināts maksātnespējas process, nenozīmē, ka maksātnespējas procesa administratoram ir pienākums attiecīgo komersantu likvidēt (*sk. Administratīvās apgabaltiesas [datums] lēmuma lietā Nr. [..] 9. punktu*).

Turklāt Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa regulē juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu. Līdz ar to fiziskās personas neietilpst to subjektu lokā, uz kurām ir attiecināts minētās normas tiesiskais regulējums. Pieteikumā nav pamatots, kā apstrīdētās normas aizskar fiziskās personas Satversmes 92. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības.

Nemot vērā minēto, tostarp maksātnespējas procesa mērķi, nav gūstams apstiprinājums tam, ka apstrīdētās normas aizskar Pieteikuma iesniedzējiem Satversmes 92. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas atbilstību Satversmes 92. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

6.3. Pieteikuma iesniedzēji uzskata, ka Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa aizskar tiem Satversmes 106. panta pirmajā teikumā ietvertās pamattiesības. Tomēr pieteikumā ietvertais pamatojums attiecībā uz iespējamo Satversmes 106. panta pirmajā teikumā noteikto pamattiesību aizskārumu attiecas uz Maksātnespējas likuma 178. pantu. Šā lēmuma 6.1.2. punktā jau konstatēts, ka Dienests, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 178. pantu, uzsāka administratīvā pārkāpuma procesu pret [..], un vēlāk to izbeidza. Tādējādi Maksātnespējas likuma 178. pantā paredzētais administratīvais sods un tiesību uz nodarbošanos ierobežojums attiecībā uz komercsabiedrības valdes locekli netika piemērots.

Pieteikumā nav pamatots, kādā veidā tieši Maksātnespējas likuma 60. panta trešajā daļā ietvertais pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas pieteikumu, aizskar Pieteikuma iesniedzējiem Satversmes 106. pantā ietvertās pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas atbilstību Satversmes 106. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

6.4. Pieteikuma iesniedzēji uzskata, ka ar Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu ir aizskartas tiem Satversmes 105. panta pirmajā un trešajā teikumā ietvertās tiesības uz īpašumu. Iestājoties konkrētai maksātnespējas procesa pazīmei – neizpildītas nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu saistības –, personai tiek liegts rīkoties ar tās mantu, jo parādniekam ir obligāts pienākums iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu.

[..] ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību [..] vienīgais dalībnieks un valdes loceklis. Savukārt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību [..] 100 procentu kapitāla daļu apmērā pieder meitas sabiedrība ar ierobežotu atbildību [..].

Dienests veica sabiedrības ar ierobežotu atbildību [..] pievienotās vērtības nodokļa auditu, kura rezultātā tai papildus tika aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis, soda nauda un nokavējuma nauda. Ar Dienesta ģenerāldirektors [datums] lēmumu šāds aprēķins atstāts negrozīts. Dienesta lēmums tika pārsūdzēts administratīvajā tiesā.

Ar [datums] Dienesta vēstuli sabiedrība ar ierobežotu atbildību [..] tika brīdināta par nepieciešamību iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu, ja parādnieks nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš. Sabiedrība ar ierobežotu atbildību [..], pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu, iesniedza maksātnespējas pieteikumu un [datums] Rīgas rajona tiesa pasludināja tās maksātnespējas procesu. Savukārt [datums] ir stājies spēkā Administratīvās rajona tiesas spriedums, ar kuru noraidīts sabiedrības ar ierobežotu atbildību [..] pieteikums par Dienesta lēmuma atcelšanu. Tādējādi Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa aizskar maksātnespējīgā komersanta pārvaldes institūciju darbību un ietekmē tā dalībnieku finansiālās intereses.

Līdz ar to pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas atbilstību Satversmes 105. panta pirmajam un trešajam teikumam atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

7. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajai daļai persona var iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai tikai tad, ja viņa ir izmantojusi visas iespējas aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, vai arī ja personai šādu iespēju nav.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtais daļas otro teikumu, ja nav iespēju Satversmē ietvertās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.

Rīgas rajona tiesas spriedums, ar kuru nolemts pasludināt sabiedrības ar ierobežotu atbilstību [...] maksātnespējas procesu, nav pārsūdzams. Konkrētajā gadījumā termiņš konstitucionālās sūdzības iesniegšanai ir skaitāms no [datums], kad tika pieņemts un stājās spēkā Rīgas rajona tiesas spriedums. Pieteikums Satversmes tiesā saņemts 2024. gada 23. martā. Tādējādi minētais sešu mēnešu termiņš ir ievērots.

Līdz ar to pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas atbilstību Satversmes 105. panta pirmajam un trešajam teikumam atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajā daļā un ceturtās daļas otrajā teikumā noteiktajām prasībām.

8. Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkts noteic, ka pieteikumā jānorāda juridiskais pamatojums. Juridiskais pamatojums Satversmes tiesas likuma izpratnē nozīmē juridisko argumentāciju, kurā pamatota apstrīdētās normas neatbilstība katrai pieteikumā norādītajai augstāka juridiska spēka tiesību normai.

Pieteikumā norādīts, ka Maksātnespējas likuma 60. panta trešā daļa neatbilst Satversmes 105. panta pirmajam un trešajam teikumam, jo ierobežo maksātnespējīgā komersanta tiesības veikt komercdarbību.

Vērtējot tiesību normas atbilstību Satversmes 105. pantā ietvertajām tiesībām uz īpašumu, Satversmes tiesa noskaidro, pirmkārt, vai pamattiesību ierobežojums ir noteikts ar likumu, otrkārt, vai tam ir leģitīms mērķis un, treškārt, vai tas ir samērīgs ar tā leģitīmo mērķi. Ierobežojums ir samērīgs ar tā leģitīmo mērķi, ja, pirmkārt, ar izraudzīto līdzekli leģitīmo mērķi var sasniegt, otrkārt, leģitīmo mērķi nevar sasniegt ar indivīda tiesības mazāk ierobežojošiem līdzekļiem un, treškārt, labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām nodarīto kaitējumu (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2016. gada 15. novembra sprieduma lietā Nr. 2015-25-01 11. punktu*).

Pēc Pieteikuma iesniedzēju ieskata, iestājoties Maksātnespējas likuma 60. panta trešajā daļā ietvertajai maksātnespējas procesa pazīmei un prasībai parādniekam obligāti iesniegt juridiskās personas maksātnespējas pieteikumu,

sekas ir komersanta likvidācija. Tas nesamērīgi ierobežojot personai Satversmē ietvertās tiesības uz īpašumu. Tāpat Pieteikuma iesniedzēji norāda, ka, saskaņā ar Maksātnespējas likuma 63. panta pirmo daļu parādnieks zaudē tiesības rīkoties ar savu mantu un parādnieka pārvaldes institūciju darbība tiek apturēta. Turklāt komersanta pasludināšana par maksātnespējīgu nodarot kaitējumu tā reputācijai un negatīvi ietekmē klientu skaitu.

Pieteikumā ir izklāstīti konkrētās situācijas faktiskie apstākļi un vispārīgi norādīts, ka gadījumos, kad Dienests ir uzsācis nokavēto nodokļu maksājumu samaksas procesu, bet tā lēmums ir apstrīdēts, pienākums iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu nesamērīgi ietekmē personas tiesības brīvi rīkoties ar īpašumu. Pieteikumā arī citēta Satversmes tiesas judikatūra un ārvalstu tiesiskais regulējums jautājumos par komercsabiedrības valdes locekļa atbildību maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanas gadījumā. Tāpat pieteikumā vispārīgi norādīts, ka valdes locekļa sodīšana un Maksātnespējas likuma 178. pantā noteiktās sankcijas bardzība par noteikto administratīvo pārkāpumu ir uzskatāma par pārmērīgu. Tomēr šie apsvērumi pēc būtības ir par Maksātnespējas likuma 178. panta piemērošanu un nav attiecināmi uz Maksātnespējas likuma 60. panta trešo daļu.

Pieteikumā nav ietverts juridiskais pamatojums, kāpēc tieši Maksātnespējas likuma 60. panta trešajā daļā noteiktais tiesību uz īpašumu ierobežojums nav samērīgs.

Līdz ar to pieteikums daļā par Maksātnespējas likuma 60. panta trešās daļas atbilstību Satversmes 105. panta pirmajam un trešajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] un sabiedrības ar ierobežotu atbildību [..]
pieteikuma (pieteikums Nr. 65/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina